

[Glønborg]

hvis vi kan få en rimelig sikkerhed for, at den faktisk kommer de tiltænkte befolkningsgrupper til gode. Dog vil vi gerne slå fast, at vi ikke vil være med til at yde bistand til lande, der udøver militær aggression. Vi kan sige det med andre ord, nemlig at hvis vi anvender demokratikravet alt for rigoristisk, risikerer vi at måtte beskære overordentlig megen bistand, eftersom det står mere eller mindre sløjt til med demokratiet og respekten for menneskerettighederne i mange af ulandene.

Naturligvis kan der være ulande, hvor samarbejdet med myndighederne er så vanskeligt, at bistanden i praksis er meget svær at gennemføre, og så kan der i ekstreme situationer være behov for sammen med andre donorlande at sende nogle meget stærke politiske signaler til ulandets myndigheder i form af en nedskæring eller midlertidig standsning af bistanden. Et par aktuelle eksempler er Kina og Kenya.

Det egentlige valg af lande og drøftelsen af landene mener jeg vi må have i Udenrigsudvalget, og jeg skal ikke sige meget om de enkelte lande, men dog gentage, hvad jeg har sagt tidligere, nemlig at Kristeligt Folkeparti er interesseret i, at vi tager Namibia op til vurdering.

Når hr. Riishøj nævner Indiens overgreb i Kashmir, kan jeg kun sige, at jeg er ganske enig. Ved sidste ulandsdebat pegede jeg for øvrigt på, at Kristeligt Folkeparti var lige så betænkelig ved Indien som ved Egypten, og jeg minde, så vidt jeg husker, dengang om, at SF tog forbehold over for Egypten, men at jeg syntes, at der var lige så stor grund til at tage forbehold over for Indien. Jeg er da glad for, at vi tilsyneladende i dag er nået til enighed om det nødvendige i at tage det forbehold, og det kan jeg kun udtrykke min tilfredshed med.

I det hele taget vil jeg gerne sige, at selv om jeg her må afvise Socialistisk Folkepartis dagsorden, agter jeg ikke at opsigte al huldskab og troskab over for et parti, som Kristeligt Folkeparti i en lang række tilfælde har været på linje med i ulands spørgsmål.

Lige til sidst et par bemærkninger om et forhold, som hr. Jørgen Estrup også drog frem, nemlig spørgsmålet om, hvordan omkostningerne er, når det er de frivillige organisationer, der praktiserer ulandsbistanden. Jeg ville egentlig gerne, om jeg kunne afæske udenrigsministeren et svar på et konkret spørgsmål i den sag.

Vi ved, at når ulandsbistand skal føres ud i praksis, har vi sådan set tre »entreprenørmødder« for det.

Vi kan lade Danida selv føre det nødvendige tilsyn og foretage den nødvendige research, sørge for revision og have det hele i orden. Der er altså en række omkostninger, som skal afholdes, når bistanden skal føres ud i praksis, og det kan Danida gøre selv, og der kan naturligvis også dér beregnes en omkostningsfaktor, så man kan sige, hvor meget det koster, når man selv skal lave det stykke arbejde. Så kan man lade Danida leje private konsulentfirmaer til at lave dette undersøgelses- og kontrolarbejde, og endelig er der den mulighed at lade frivillige organisationer gøre det.

Nu lægger udenrigsministeren op til, at der er sat en 5 pct.-grænse for omkostningerne, når det er de frivillige organisationer, der udfører det, og derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, hvordan udenrigsministeren vurderer omkostningsprocenten for de to andre modeller.

Jeg kender jo udenrigsministerens liberale hjerte og ved derfor, at udenrigsministeren sætter stor pris på konkurrence. Kunne man foretage en sammenligning mellem omkostningsprocenten for de private organisationer og de private konsulentfirmaer? Kunne man tænke sig, at man kunne presse de private konsulentfirmaers omkostningsprocent ved at stille dem i en konkurrencesituation over for de private organisationer, for jeg går ud fra, at udenrigsministeren er enig med mig i, at vi ikke bør gøre det så stramt for de private organisationer, at vi fratager dem lysten til at lave dette stykke arbejde?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Glønborg gjorde udtrykkeligt opmærksom på, at det var som vendelbo, han talte, når han forsigtigt sagde, at det kunne være svært at se nytten ved denne debat. Nu er jeg så heldig at være gift med en vendelbo, så jeg kan oversætte for ikkevendelboere, hvad der ligger i det udsagn. Det er, at dette er knageme spild af tid. Vi kunne have ventet med denne debat til foråret, hvor vi alligevel skal diskutere disse ting. Det er dumstædighed at ville have sådan en debat i dag, og det er da også fremgået af indlæggene, at de fleste ordførere har set sådan på det.